

Sygn. akt V U 1120/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2020 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość świadczenia i kapitał początkowy

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 24 maja 2019 r. sygn.: (...)

i z dnia 24 maja 2019r. sygn.. (...)

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. G. prawo do ustalenia kapitału początkowego i wysokości emerytury z 10 kolejnych lat kalendarzowych to jest z okresu od dnia 1 stycznia 1989 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia na poziomie 81,68% pozostawiając organowi rentowemu szczegółowe wyliczenie świadczenia, przy przyjęciu, że zarobki wnioskodawcy J. G. w okresie od dnia 15 sierpnia 1997 roku do dnia 15 lutego 1998 roku wynosiły 830 (osiemset trzydzieści) złotych miesięcznie;

Sygn.akt. VU 1120/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 maja 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił J. G. ponownego ustalenia kapitału początkowego, z uwagi na nieprzedstawienie nowych dowodów'.

Decyzją z dnia 24 maja 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił J. G. ponownego ustalenia wysokości emerytury, z uwagi na nieprzedstawienie nowych dowodów', które miałyby wpływ na wysokość kapitału początkowego.

Odwołanie od powyższych decyzji wniósł w dniu 25 czerwca 2019 roku J. G. zarzucając, iż organ rentowy za okres zatrudnienia od 1 marca 1979 roku do 31 maja 1982 roku i od 15 sierpnia 1997 roku do dnia 15 lutego 1998 roku przyjął minimalne wynagrodzenie, podczas gdy jego rzeczywiste zarobki wynikające z angaży wskazują, że jego

wynagrodzenie wynosiło co najmniej 150% minimalnego wynagrodzenia. Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że za okresy zatrudnienia od 1 marca 1979 roku do 31 maja 1982 roku i od 15 sierpnia 1997 roku do dnia 15 lutego 1998 roku przyjęto minimalne wynagrodzenie jako korzystniejsze, ponieważ wysokość osiąganego przez wnioskodawcę wynagrodzenia wyliczona na podstawie angaży była niższa od wynagrodzenia minimalnego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. urodzony w' dniu(...) roku, złożył w' dniu 23 sierpnia 2017 roku wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

(dowód: wniosek o ustalenie kapitału początkowego k. 1-4)

Decyzją z dnia 6 lutego 2018 roku organ rentowy ustalił kapitał początkowy wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku w wysokości 103 755,96 złotych.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął:

- podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 914,57 złotych,
- okresy składkowe w wymiarze 22 lat, 11 miesięcy i 2 dni tj. 275 miesięcy,
- okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku i 13 dni łącznie 12 miesięcy;
- współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, który dla wnioskodawcy wyniósł 74,26 %.
- średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat, które wynosi - na podstawie komunikatu Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999r. (MP nr 12. poz. 1 73) 209 miesięcy.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od dnia 1 stycznia 1989 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 74.91 %.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 74.91% przez kwotę 1220,89zł. tj. kwotę bazową.

Przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego za okres zatrudnienia od 1 września 1974 roku do 30 kwietnia 1975 roku. od 1 marca 1979 roku do 30 kwietnia 1990 roku w (...) Usługowej Spółdzielni Pracy w O. oraz od 15 sierpnia 1997 roku do 15 lutego 1998 roku w (...) w O. organ rentowy przyjął zarobki w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

(dowód: decyzja o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 6 lutego roku załącznikami

k. 32-33 akt kapitałowych)

Decyzją z dnia 11 marca 2019 roku organ rentowy ustalił kapitał początkowy wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku w wysokości 107 239,99 złotych.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął:

- podstawę wymiaru kapitału początkowego w' kwocie 969,26 złotych.

- okresy składkowe w wymiarze 22 lat, 11 miesięcy i 2 dni tj. 275 miesięcy,
- okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku i 13 dni łącznie 12 miesięcy;
- współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, który dla wnioskodawcy wyniósł 74.26 %.

- średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat, które wynosi - na podstawie komunikatu Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999r. (MP nr 12, poz. 173) 209 miesięcy.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od dnia 1 stycznia 1987 roku do dnia 31 grudnia 1996 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 79.39%.

Podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 79.39% przez kwotę 1220,89zł. tj. kwotę bazową.

(dowód: decyzja z 11 marca 2019 roku z załącznikami- k. 37-38 akt kapitałowych)

W dniu 24 stycznia 2019 roku J. G. złożył wniosek o emeryturę.

(dowód: wniosek - k. 1 - 4 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 30 stycznia 2019 roku organ rentowy przyznał wnioskodawcy emeryturę od (...) roku, tj. od dnia osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego tj. 65 lat. Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS na kwotę 2046,09zł.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia sumy kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę z uwzględnieniem waloryzacji (31 811,55 zł.) oraz kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego (415 053,88 zł.) przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień osiągnięcia wieku emerytalnego tj. 218,40 miesięcy.

(dowód: decyzja z 30 stycznia 2019 roku - k. 11 akt emerytalnych)

W dniu 18 lutego 2019 roku wnioskodawca wniósł o przeliczenie emerytury w wariantcie najkorzystniejszym. Do wniosku załączył angaż z 29 czerwca 1974 roku, 26 września 1974 roku, angaż z czerwca 1982 roku, umowę o pracę z 9 maja 1986 roku, angaż z 25 maja 1988 roku, z 30 grudnia 1986 roku, z 26 września 1989 roku, z 26 kwietnia 1990 roku.

(dowód: wniosek - k. 14 akt emerytalnych, angaże - k. 15-17, 19-22 akt emerytalnych, umowa o pracę z 1986 roku - k. 18 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 12 marca 2019 roku organ rentowy przeliczył wnioskodawcy emeryturę od (...) roku, tj. od dnia nabycia emerytury. Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS na kwotę 2109,90zł.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia sumy kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę z uwzględnieniem waloryzacji (31 811,55 zł.) oraz kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego (428 990.93 zł.) przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień osiągnięcia wieku emerytalnego tj. 218.40 miesięcy.

(dowód: decyzja z 12 marca 2019 roku - k. 23akt emerytalnych)

W dniu 29 marca 2019 roku J. G. wniósł o ponowne przeliczenie kapitału początkowego i emerytury.

(dowód: wniosek - k. 28 akt emerytalnych)

J. G. w' okresie od 1 marca 1972 roku do 30 kwietnia 1990 roku był zatrudniony w (...) Usługowej Spółdzielni Pracy w O. na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: świadectwo pracy z 30 kwietnia 1990 roku - k. 27 akt)

W okresie od 1 lipca 1974 roku do 30 listopada 1978 roku J. G. był oddelegowany z macierzystego zakładu pracy (...) Usługowej Spółdzielni Pracy w O. do pracy w (...) w P. Oddział w O.. W ostatnim okresie pracy w' (...) w P. Oddział w' O. od 2 maja 1977 roku do 30 listopada 1978 roku wnioskodawca zajmował stanowisko mistrza w zakładzie wodno-kanalizacyjnym, a jego wynagrodzenie zasadnicze wynosiło 3400zł. plus dodatek funkcyjny w wysokości 300zł. oraz premia regulaminowa do 1500 zł. miesięcznie.

(dowód: świadectwo pracy z 1 grudnia 1978 roku - k. 27 akt)

Od dnia 1 grudnia 1978 roku do 28 lutego 1979 roku wnioskodawca pracował w (...) w B. na stanowisku zastępcy kierownika ds. budowlanych z wynagrodzeniem 3700zł. miesięcznie plus dodatek funkcyjny 1200zł. miesięcznie.

Na mocy porozumienia między zakładami wnioskodawca powrócił do pracy w

(...) w P. Oddział w O. od I marca 1979 roku. Po powrocie jego wynagrodzenie wynosiło tyle samo co w ostatnim okresie pracy tj. łącznie 4900zł. miesięcznie (wynagrodzenie zasadnicze 3700zł. plus 1200zł. dodatku funkcyjnego). Wnioskodawca zajmował wówczas stanowisko kierownika zakładu wodno-kanalizacyjnego.

Od 1 czerwca 1982 roku wnioskodawca zajmował stanowisko kierownika Zakładu Usług (...). Jego wynagrodzenie zasadnicze wynosiło 6500zł. miesięcznie plus dodatek funkcyjny w' wysokości 1200zł.

(dowód: zeznania J. G. - protokół rozprawy z dnia 2 czerwca 2020 roku od minuty 8 do minuty 42:37, angaż z 1982 roku - k. 17 akt emerytalnych)

W okresie od 15 sierpnia 1997 roku do 15 lutego 1998 roku J. G. był zatrudniony w (...) w O. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze Wiceprezesa Zarządu z wynagrodzeniem (...). miesięcznie. W skład wynagrodzenia wchodziło wynagrodzenie zasadnicze 700zł. oraz dodatek za usługę lat.

(dowód: świadectwa pracy z dnia 12.03.1998 roku. umowa o pracę z dnia 15.08.1997 roku - k. 35 akt, zeznania J. G. - protokół rozprawy z dnia 2 czerwca 2020 roku od minuty 8 do minuty 42:37)

Po przeliczeniu kapitału początkowego wnioskodawcy z uwzględnieniem zarobków za okres od 1 marca 1979 roku do 31 maja 1982 roku w' wysokości 4900zł. miesięcznie oraz za okres od 15 sierpnia 1997 roku do 15 lutego 1998 roku w wysokości 830 zł. miesięcznie, najkorzystniejszym dla skarżącego okresem jest okres 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1989 roku do 1998 roku, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 81,68 %. wysokość kapitału początkowego 109 022,76zł., a wysokość emerytury(...), a po uwzględnieniu waloryzacji od 1 marca 2020 roku 2291,33zł.

(dowód: pismo ZUS roku - k. 40, 52 akt)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.; dalej

również jako „ustawa emerytalna”) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Podstawą ponownego ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości mogą być tylko i wyłącznie nowe dowody, a zatem takie które nie były znane organowi rentowemu w poprzednim postępowaniu. Przymiot nowości nie dotyczy natomiast ujawnionych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji. A zatem podstawą ponownego ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości nie muszą być okoliczności, na które osoba ubiegająca się o

świadczenia lub organ rentowy nie mogły powołać się w' poprzednim postępowaniu, lecz takie, które powinny być znane przy dołożeniu minimum staranności, ale na skutek błędu lub przeoczenia nie zostały uwzględnione w poprzednim postępowaniu, a powodujące pominięcie ustalenia istnienia jednego z warunków' uprawniających do świadczeń (tak. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2010 r., II UK 354/09).

Przepis art. 111 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS pozwala na ponowne obliczenie wysokości emerytury lub renty , z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów' prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176.
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty.

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

W niniejszej sprawie wnioskodawca domagał się ustalenia kapitału początkowego przy uwzględnieniu rzeczywistych zarobków uzyskiwanych od 1 marca 1979 roku do 31 maja 1982 roku i od 15 sierpnia 1997 roku do dnia 15 lutego 1998 roku, na dowód czego przedstawił dokumenty w postaci świadectw pracy, umów o prace i angaże. Wnioskodawca nie dysponował bowiem zaświadczeniami rp-7 potwierdzającymi wysokość jego zarobków za

w/w okres, co spowodowało że organ rentowy za ten okres przyjął minimalne wynagrodzenia.

Wprawdzie takie dokumenty - jak słusznie podnosi organ rentowy - nie są środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty w rozumieniu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U z 2011 r. Nr 237, poz. 1412 ze zm.). Zgodnie bowiem z § 21 cytowanego wyżej rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Nie mniej Sąd rozpoznając sprawę z zakresu ubezpieczeń społecznych, nie jest związany tym rozporządzeniem, a jedynie czyni ustalenia faktyczne zgodnie z zasadami obowiązującymi w Kodeksie postępowania cywilnego i w oparciu o tam wymienione środki dowodowe.

Dlatego też w ocenie Sądu Okręgowego możliwe jest dokonanie wyliczenia zarobków wnioskodawcy za sporne okresy przy wykorzystaniu dostępnych informacji na temat wysokości wynagrodzenia oraz dodatków zawartych w angażach, umowach o pracę i świadectwach pracy Autentyczność tych dokumentów i danych w nich zawartych nie budzi

wątpliwości Sądu Okręgowego. Ponadto ich treść nie była kwestionowana przez organ rentowy. Jednocześnie nie jest sporne, że skarżący zatrudniony był w spornych okresach w pełnym wymiarze czasu pracy.

W pierwszym spornym okresie od 1 marca 1979 roku do 31 maja 1982 roku wnioskodawca pracował w (...) w P. Oddział w O.. Do tego zakładu powrócił na mocy porozumienia pomiędzy zakładami. Warunkiem powrotu - jak wynika z zeznań wnioskodawcy - były takie same warunki pracy i płacy jak na poprzednio zajmowanym stanowisku pracy w^(c) (...) w B.. Wnioskodawca pracował tam na stanowisku zastępcy kierownika ds. budowlanych za wynagrodzeniem zasadniczym 3700zł. miesięcznie plus dodatek funkcyjny 1200zł.. Dlatego też Sąd przyjął, że jego wynagrodzenie w (...) w P. Oddział w O. od 1 marca 1979 roku do 31 maja 1982 roku na takim samym stanowisku wynosiło tyle samo co w ostatnim okresie pracy tj. łącznie 4900zł. miesięcznie (wynagrodzenie zasadnicze 3700zł. plus 1200zł. dodatku funkcyjnego).

W drugim spornym okresie od 15 sierpnia 1997 roku do 15 lutego 1998 roku - jak wynika ze świadectwa pracy z dnia 12.03.1998 roku oraz umowy o pracę z dnia 15.08.1997 roku - wnioskodawca pracował w (...) w O. w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze Wiceprezesa Zarządu. Jego wynagrodzenie zasadnicze jak wynika ze świadectwa pracy wynosiło w całym spornym okresie 700zł. miesięcznie. Oprócz niego jak potwierdza świadectwo pracy skarżący otrzymywał dodatek za wysługę lat. Z kolei z umowy o pracę z 15 sierpnia 1997 roku wynika, że łącznie wynagrodzenie skarżącego z dodatkiem za wysługę lat wynosiło 830zł. miesięcznie, co pozwala ustalić, że dodatek za wysługę lat wynosił 130 zł. miesięcznie. Powyższe potwierdzają zeznania wnioskodawcy. Przy znanej stawce wynagrodzenia zasadniczego (700zł.), wysokości dodatku stażowego (130zł.) istniały zdaniem Sądu Okręgowego wystarczające podstawy, aby przeliczyć kapitał początkowy i emeryturę wnioskodawcy przy uwzględnieniu tegoż wynagrodzenia za okres od 15 sierpnia 1997 roku do 15 lutego 1998 roku. ZUS nie zakwestionował załączonych do akt sprawy dokumentów.

Po przeliczeniu kapitału i emerytury z uwzględnieniem wyższego wynagrodzenia za sporne okresy, okazało się że najkorzystniejszym dla skarżącego okresem jest 10 kolejnych lat kalendarzowych przypadających od 1989 roku do 1998 roku (pismo ZUS k. 52 akt). Tylko bowiem wyliczenie kapitału początkowego z tego okresu powoduje wzrost wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w stosunku do poprzednio ustalonego. Sporny okres 1979- 1982 nie ma wpływu na wysokość kapitału i emerytury, gdyż nie mieści się w 10 kolejnych najkorzystniejszych dla skarżącego latach kalendarzowych,

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się bowiem na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust. 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6, 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, czyli w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18. z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 24 ust. 1 cytowanej ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. W

art. 25 wskazano z kolei, że podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24. stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1 a i 1 b oraz art. 185 (ust. 1).

Przepis art. 26 ust. 1 tej ustawy stwierdza, że emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy' obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2). Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w⁷ art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3 (ust. 6).

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego obliczony z zastosowaniem wynagrodzenia za okres od 15 sierpnia 1997 roku do 15 lutego 1998 roku w wysokości 830zł. miesięcznie, ustalony z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. z lat 1989- 1998 wynosi 81,68% i jest wyższy od ustalonego poprzednio 79,39%, co czyni odwołanie zasadnym.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 477¹ §2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do ustalenia kapitału początkowego i wysokości emerytury z 10 kolejnych lat kalendarzowych to jest z okresu od dnia 1 stycznia 1989 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia na poziomie 81,68% i pozostawiając organowi rentowemu szczegółowe wyliczenie świadczenia.